

Zelfs de machtigste
veteraan is snel op zijn
knieën gebracht als de
glasvezelboer aan de
schors klopt

Inclusief

Een paar jaar geleden hoorde ik de vraag: hoe kijken mannen naar bomen en hoe doen vrouwen dat? Daar moest ik aan denken toen ik gisteren bij een nieuwe pilotstudie uitgenodigd was. Altijd leuk om een club van veertien zelfverklaarde *boomologen* aan te horen, die, aldus cursusleider Rob Borst, hun passie voor bomen terug hebben gevonden. Mannen zouden bomen zien als alleenstaande elementen in de openbare ruimte. Groot en sterk en van niemand afhankelijk. Een beetje zoals mannen zichzelf zien. Of, zoals een van de cursisten mij tijdens een intermezzo in het drukke programma meedeelde: 'Ik zag alleen het stammetje en de rest was voor andere afdelingen.' Vrouwen zouden in staat zijn om veel – om maar eens een vreselijk modewoord te gebruiken – inclusiever naar bomen te kijken. Bomen zijn in die visie nooit alleenstaand en zijn onderdeel van de ecologie, van de omgeving. Wat geldt in de omgeving, geldt overigens ook voor het beheerproces. Zelfs de machtigste veteraan is snel op zijn knieën gebracht als de glasvezelboer aan de schors klopt, nadat eerder de riool-, bestratings- en een kudde andere infraboeren langs zijn geweest. Enfin, u snapt het: een boom staat bepaald niet alleen

in de openbare ruimte en moet het beslag op die kostbare meters grond delen met talloze andere stakeholders.

Ik gebruik nu dat vreselijk modewoord inclusief. In de nieuwe cursus leren cursisten dus inclusief naar andere disciplines en stakeholders te kijken. En vrouwen zouden hier volgens de bovenstaande vergelijking beter toe in staat zijn. Wie de groepsfoto elders in dit vakblad bekijkt, zou dus een zeer gevarieerde club mensen moeten zien. Maar niets van dit alles: honderd procent wat oudere witte heren, nul komma nul vrouwen, jongeren of mensen met een kleurtje. Kun je dat deze heren of de organisatie aanwrijven? Nee, natuurlijk niet. Bij de opstart van nieuwe zaken zijn we allemaal afhankelijk van het enthousiasme van de markt. En als dit de markt is, dan is dat jammer; het zou anders moeten zijn, maar dit is op korte termijn niet snel te veranderen.

Hoe dan ook, deze cursus lijkt wel degelijk een gat in de markt in te vullen. Met de Omgevingswet op komst hebben bomen enthousiaste lobbyisten nodig die de belangen van bomen, biodiversiteit en klimaatadaptatie kunnen vertegenwoordigen in een steeds complexer wordende openbare ruimte. Die belangen moeten verdedigd worden tegenover andere sectoren in het openbaar domein, maar zeker ook het publiek. Dat laatste is het makkelijkst en tegelijk het moeilijkst. Het brede publiek heeft nog nooit zoveel aandacht gehad voor groen en bomen als de laatste tijd, mede dankzij corona. Tegelijk is diezelfde burgerij ook mondiger dan ooit en is *not in my backyard* nooit ver weg.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!

Wie de groepsfoto elders in
dit vakblad bekijkt, ziet niet
echt een gevarieerde club
mensen, maar allemaal wat
oudere witte heren